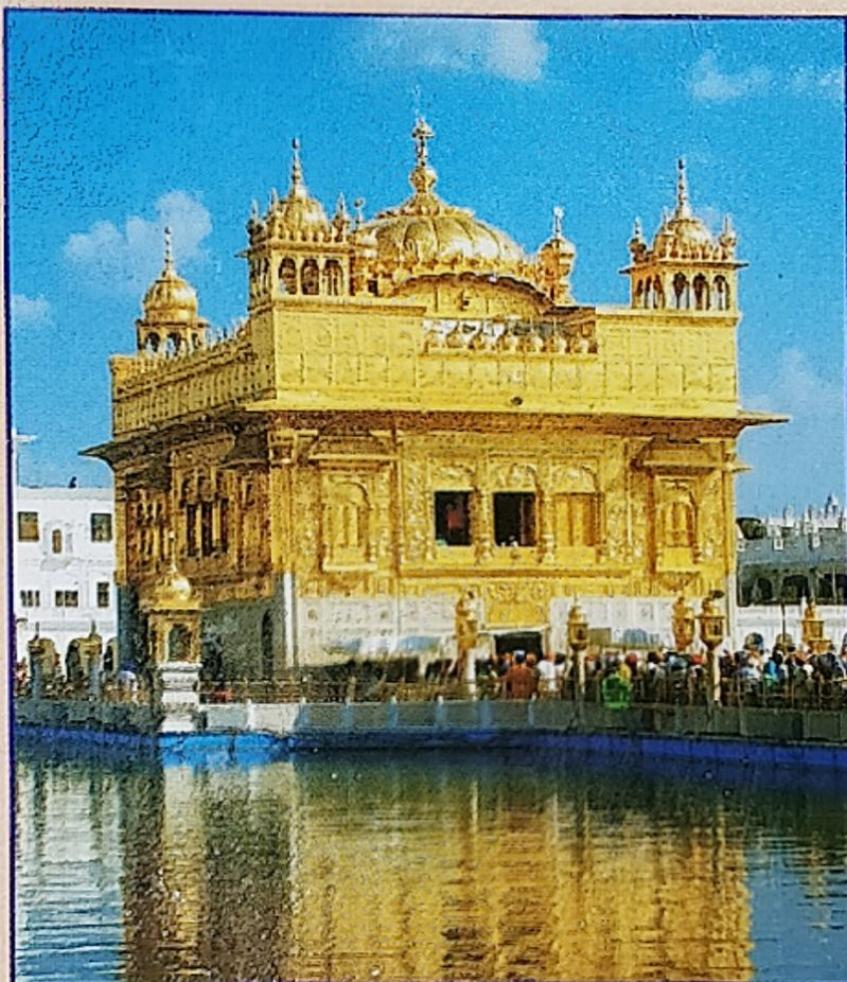

ਨਿਤਕੋਮ

ਤੇ ਹੋਰ ਬਾਣੀਆਂ

ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ,
ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ।

GurbaniNow.com

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਨਿਤ ਨਿਤ ਤੇ ਹਰ ਘਾਟੀਆਂ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ

ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ,
ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ।

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ:

ਸਕੱਤਰ, ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ,
ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ।

ਮਈ 2017 15,000

ਛਾਪਣ ਵਾਲੇ :

ਗੋਲਡਨ ਆਫਸੈਟ ਪ੍ਰੈਸ (ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁ: ਪ੍ਰ: ਕਮੇਟੀ)
ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਰਾਮਸਰ ਸਾਹਿਬ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ।

ਤਤਕਰਾ

ਜਪੁ ਜੀ ਸਾਹਿਬ	੫
ਜਾਪੁ ਸਾਹਿਬ	੮੮
ਸੁਧਾ ਸਵੱਧੇ (ਸ੍ਰਾਵਗ ਸੁੱਧ ਸਮੂਹ)	੮੮
ਚੰਪਈ (ਹਮਰੀ ਕਰੋ ਹਾਥ ਦੈ ਰੱਛਾ)	੯੯
ਅਨੰਦੁ ਸਾਹਿਬ	੧੦੪
ਰਹਰਾਸਿ	੧੩੫
ਅਰਦਾਸ	੧੬੯
ਸੋਹਿਲਾ	੧੭੯
ਸ਼ਬਦ ਹਜਾਰੇ	੧੮੯
ਤ੍ਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁੱਧੇ (ਦੀਨਨ ਕੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੈ)	੨੦੦
ਬਾਰਹ ਮਾਹਾ (ਮਾਂਝ ਮਹਲਾ ੫)	੨੦੯

੧੭ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਜਾਪੁ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦॥

ਛੈ ਛੰਦ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਚੱਕ੍ਰ ਚਿਹਨ ਅਰੁ ਬਰਨ ਜਾਤਿ
ਅਰੁ ਪਾਤਿ ਨਹਿਨ ਜਿਹ ॥ ਰੂਪ
ਰੰਗ ਅਰੁ ਰੇਖ ਭੇਖ ਕੋਊ ਕਹਿ ਨ
ਸਕਤ ਕਿਹ ॥ ਅਚਲ ਮੂਰਤਿ
ਅਨਭਉ ਪ੍ਰਕਾਸ ਅਮਿਤੋਜਿ
ਕਹਿੱਜੈ ॥ ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਣ
ਸਾਹੁ ਸਾਹਾਣ ਗਲਿਜੈ ॥

ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮਹੀਪ ਸੁਰ ਨਰ ਅਸੁਰ
ਨੇਤ ਨੇਤ ਬਨ ਤ੍ਰਿਣ ਕਹਤ ॥
ਤਵ ਸਰਬ ਨਾਮ ਕਥੈ ਕਵਨ
ਕਰਮ ਨਾਮ ਬਰਨਤ ਸੁਮਤਿ ॥੧॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਨਮਸਤੁੰ ਅਕਾਲੇ ॥ ਨਮਸਤੁੰ
ਕ੍ਰਿਪਾਲੇ ॥ ਨਮਸਤੁੰ ਅਰੂਪੇ ॥
ਨਮਸਤੁੰ ਅਨੂਪੇ ॥੨॥ ਨਮਸਤੁੰ
ਅਭੇਖੇ ॥ ਨਮਸਤੁੰ ਅਲੇਖੇ ॥
ਨਮਸਤੁੰ ਅਕਾਏ ॥ ਨਮਸਤੁੰ
ਅਜਾਏ ॥੩॥ ਨਮਸਤੁੰ ਅਰੰਜੇ ॥
ਨਮਸਤੁੰ ਅਭੰਜੇ ॥ ਨਮਸਤੁੰ
ਅਨਾਮੇ ॥ ਨਮਸਤੁੰ ਅਠਾਮੇ ॥੪॥

ਨਮਸਤੰ ਅਕਰਮੰ ॥ ਨਮਸਤੰ
 ਅਧਰਮੰ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਨਾਮੰ ॥
 ਨਮਸਤੰ ਅਧਾਮੰ ॥੫॥ ਨਮਸਤੰ
 ਅਜੀਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੀਤੇ ॥
 ਨਮਸਤੰ ਅਬਾਹੇ ॥ ਨਮਸਤੰ
 ਅਢਾਹੇ ॥੬॥ ਨਮਸਤੰ ਅਨੀਲੇ ॥
 ਨਮਸਤੰ ਅਨਾਦੇ ॥ ਨਮਸਤੰ
 ਅਛੇਦੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਗਾਧੇ ॥੭॥
 ਨਮਸਤੰ ਅਗੰਜੇ ॥ ਨਮਸਤੰ
 ਅਭੰਜੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਉਦਾਰੇ ॥
 ਨਮਸਤੰ ਅਪਾਰੇ ॥੮॥ ਨਮਸਤੰ ਸੁ
 ਏਕੈ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਨੇਕੈ ॥ ਨਮਸਤੰ
 ਅਭੂਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਜੂਪੇ ॥੯॥

ਨਮਸਤੰ ਨਿਕਰਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ
 ਨਿਭਰਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨਿਦੇਸੇ ॥
 ਨਮਸਤੰ ਨਿਭੇਸੇ ॥ ੧੦॥ ਨਮਸਤੰ
 ਨਿਨਾਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨਿਕਾਮੇ ॥
 ਨਮਸਤੰ ਨਿਧਾਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ
 ਨਿਘਾਤੇ ॥ ੧੧॥ ਨਮਸਤੰ ਨਿਧੂਤੇ ॥
 ਨਮਸਤੰ ਅਭੂਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ
 ਅਲੋਕੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਸੋਕੇ ॥ ੧੨॥
 ਨਮਸਤੰ ਨਿਤਾਪੇ ॥ ਨਮਸਤੰ
 ਅਥਾਪੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਤ੍ਰਿਮਾਨੇ ॥
 ਨਮਸਤੰ ਨਿਧਾਨੇ ॥ ੧੩॥ ਨਮਸਤੰ
 ਅਗਾਹੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਬਾਹੇ ॥
 ਨਮਸਤੰ ਤ੍ਰਿਬਰਗੇ ॥ ਨਮਸਤੰ

ਅਸਰਗੇ ॥੧੪॥ ਨਮਸਤੰ ਪ੍ਰਭੋਗੇ ॥
 ਨਮਸਤੰ ਸੁਜੋਗੇ ॥ ਨਮਸਤੰ
 ਅਰੰਗੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੰਗੇ ॥੧੫॥
 ਨਮਸਤੰ ਅਗੰਮੇ ॥ ਨਮਸਤਸਤੁ
 ਰਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਜਲਾਸਰੇ ॥
 ਨਮਸਤੰ ਨਿਰਾਸਰੇ ॥੧੬॥
 ਨਮਸਤੰ ਅਜਾਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ
 ਅਪਾਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਮਜਬੇ ॥
 ਨਮਸਤਸਤੁ ਅਜਬੇ ॥੧੭॥ ਅਦੇਸ਼
 ਅਦੇਸੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੇਸੇ ॥
 ਨਮਸਤੰ ਨਿਧਾਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ
 ਨਿਖਾਮੇ ॥੧੮॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਕਾਲੇ ॥
 ਨਮੋ ਸਰਬ ਦਿਆਲੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ

ਰੂਪੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਭੂਪੇ ॥੧੯॥ ਨਮੋ
 ਸਰਬ ਖਾਪੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਥਾਪੇ ॥
 ਨਮੋ ਸਰਬ ਕਾਲੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ
 ਪਾਲੇ ॥੨੦॥ ਨਮਸਤਸਤੁ ਦੇਵੈ ॥
 ਨਮਸਤੰ ਅਭੇਵੈ ॥ ਨਮਸਤੰ
 ਅਜਨਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਸੁਬਨਮੇ ॥੨੧॥
 ਨਮੋ ਸਰਬ ਗਊਨੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ
 ਭਊਨੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਰੰਗੇ ॥ ਨਮੋ
 ਸਰਬ ਭੰਗੇ ॥੨੨॥ ਨਮੋ ਕਾਲ
 ਕਾਲੇ ॥ ਨਮਸਤਸਤੁ ਦਿਆਲੇ ॥
 ਨਮਸਤੰ ਅਬਰਨੇ ॥ ਨਮਸਤੰ
 ਅਮਰਨੇ ॥੨੩॥ ਨਮਸਤੰ ਜਰਾਰੰ ॥
 ਨਮਸਤੰ ਕ੍ਰਿਤਾਰੰ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ

ਧੰਧੇ ॥ ਨਮੋਸਤ ਅਬੰਧੇ ॥੨੪॥
 ਨਮਸਤੁੰ ਨਿਸਾਕੇ ॥ ਨਮਸਤੁੰ
 ਨਿਬਾਕੇ ॥ ਨਮਸਤੁੰ ਰਗੀਮੇ ॥
 ਨਮਸਤੁੰ ਕਰੀਮੇ ॥੨੫॥ ਨਮਸਤੁੰ
 ਅਨੰਤੇ ॥ ਨਮਸਤੁੰ ਮਹੰਤੇ ॥
 ਨਮਸਤਸਤੁ ਰਾਗੇ ॥ ਨਮਸਤੁੰ
 ਸੁਹਾਗੇ ॥੨੬॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਸੋਖੰ ॥
 ਨਮੋ ਸਰਬ ਪੋਖੰ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਕਰਤਾ
 ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਹਰਤਾ ॥੨੭॥ ਨਮੋ
 ਜੋਗ ਜੋਗੇ ॥ ਨਮੋ ਭੋਗ ਭੋਗੇ ॥ ਨਮੋ
 ਸਰਬ ਦਿਆਲੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਪਾਲੇ ॥੨੮॥
 ਚਾਚਰੀ ਡੰਦ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਅਰੂਪ ਹੈਂ ॥ ਅਨੂਪ ਹੈਂ ॥ ਅਜੂ

ਹੈਂ ॥ ਅਭੂਤ ਹੈਂ ॥੨੯॥ ਅਲੇਖ ਹੈਂ ॥
 ਅਭੇਖ ਹੈਂ ॥ ਅਨਾਮ ਹੈਂ ॥ ਅਕਾਮ
 ਹੈਂ ॥੩੦॥ ਅਧੇ ਹੈਂ ॥ ਅਭੇ ਹੈਂ ॥
 ਅਜੀਤ ਹੈਂ ॥ ਅਭੀਤ ਹੈਂ ॥੩੧॥
 ਤ੍ਰਿਮਾਨ ਹੈਂ ॥ ਨਿਧਾਨ ਹੈਂ ॥ ਤ੍ਰਿਬਰਗ
 ਹੈਂ ॥ ਅਸਰਗ ਹੈਂ ॥੩੨॥ ਅਨੀਲ
 ਹੈਂ ॥ ਅਨਾਦਿ ਹੈਂ ॥ ਅਜੇ ਹੈਂ ॥
 ਅਜਾਦਿ ਹੈਂ ॥੩੩॥ ਅਜਨਮ ਹੈਂ ॥
 ਅਬਰਨ ਹੈਂ ॥ ਅਭੂਤ ਹੈਂ ॥ ਅਭਰਨ
 ਹੈਂ ॥੩੪॥ ਅਗੰਜ ਹੈਂ ॥ ਅਭੰਜ ਹੈਂ ॥
 ਅਝੂਝ ਹੈਂ ॥ ਅਝੰਝ ਹੈਂ ॥੩੫॥
 ਅਮੀਕ ਹੈਂ ॥ ਰਫੀਕ ਹੈਂ ॥ ਅਧੰਧ
 ਹੈਂ ॥ ਅਬੰਧ ਹੈਂ ॥੩੬॥ ਨਿਬੂਝ ਹੈਂ ॥

ਮੁਸ਼ਤ ਹੈਂ ॥ ਅਕਾਲ ਹੈਂ ॥ ਅਜਾਲ
ਹੈਂ ॥ ੩੭॥ ਅਲਾਹ ਹੈਂ ॥ ਅਜਾਹ
ਹੈਂ ॥ ਅਨੰਤ ਹੈਂ ॥ ਮਹੰਤ ਹੈਂ ॥ ੩੮॥
ਅਲੀਕ ਹੈਂ ॥ ਨਿਊਕ ਹੈਂ ॥ ਨਿੰਲੰਭ
ਹੈਂ ॥ ਅਸੰਭ ਹੈਂ ॥ ੩੯॥ ਅਗੰਮ ਹੈਂ
॥ ਅਜੰਮ ਹੈਂ ॥ ਅਡੂਤ ਹੈਂ ॥ ਅਛੂਤ
ਹੈਂ ॥ ੪੦॥ ਅਲੋਕ ਹੈਂ ॥ ਅਸਕ
ਹੈਂ ॥ ਅਕਰਮ ਹੈਂ ॥ ਅਭਰਮ ਹੈਂ ॥
੪੧॥ ਅਜੀਤ ਹੈਂ ॥ ਅਭੀਤ ਹੈਂ ॥
ਅਬਾਹ ਹੈਂ ॥ ਅਗਾਹ ਹੈਂ ॥ ੪੨॥
ਅਮਾਨ ਹੈਂ ॥ ਨਿਧਾਨ ਹੈਂ ॥ ਅਨੇਕ
ਹੈਂ ॥ ਫਿਰਿ ਏਕ ਹੈਂ ॥ ੪੩॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥
ਨਮੋ ਸਰਬ ਮਾਨੇ ॥ ਸਮਸਤੀ
ਨਿਧਾਨੇ ॥ ਨਮੋ ਦੇਵ ਦੇਵੇ ॥
ਅਭੇਖੀ ਅਭੇਵੇ ॥ ੪੪॥ ਨਮੋ ਕਾਲ
ਕਾਲੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਪਾਲੇ ॥ ਨਮੋ
ਸਰਬ ਗਉਣੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ
ਭਉਣੇ ॥ ੪੫॥ ਅਨੰਗੀ ਅਨਾਥੇ ॥
ਨਿਸੰਗੀ ਪ੍ਰਮਾਥੇ ॥ ਨਮੋ ਭਾਨ
ਭਾਨੇ ॥ ਨਮੋ ਮਾਨ ਮਾਨੇ ॥ ੪੬॥
ਨਮੋ ਚੰਦ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰੇ ॥ ਨਮੋ ਭਾਨ
ਭਾਨੇ ॥ ਨਮੋ ਗੀਤ ਗੀਤੇ ॥ ਨਮੋ
ਤਾਨ ਤਾਨੇ ॥ ੪੭॥ ਨਮੋ ਨਿੱਤ
ਨਿੱਤੇ ॥ ਨਮੋ ਨਾਦ ਨਾਦੇ ॥ ਨਮੋ

ਪਾਨ ਪਾਨੇ ॥ ਨਮੋ ਬਾਦ ਬਾਦੇ ॥
 ੪੮॥ ਅਨੰਗੀ ਅਨਾਮੇ ॥ ਸਮਸਤੀ
 ਸਰੂਪੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁਗੀ ਪ੍ਰਮਾਥੇ ॥ ਸਮਸਤੀ
 ਬਿਭੂਤੇ ॥੪੯॥ ਕਲੰਕੰ ਬਿਨਾ
 ਨੇਕਲੰਕੀ ਸਰੂਪੇ ॥ ਨਮੋ ਰਾਜ
 ਰਾਜੇਸੂਰੰ ਪਰਮ ਰੂਪੇ ॥੫੦॥ ਨਮੋ
 ਜੋਗ ਜੋਗੇਸੂਰੰ ਪਰਮ ਸਿੱਧੇ ॥ ਨਮੋ
 ਰਾਜ ਰਾਜੇਸੂਰੰ ਪਰਮ ਬਿੱਧੇ ॥੫੧॥
 ਨਮੋ ਸਸਤ੍ਰ ਪਾਣੇ ॥ ਨਮੋ ਅਸਤ੍ਰ
 ਮਾਣੇ ॥ ਨਮੋ ਪਰਮ ਰਿਆਤਾ ॥
 ਨਮੋ ਲੋਕ ਮਾਤਾ ॥੫੨॥ ਅਭੇਖੀ
 ਅਭਰਮੀ ਅਭੋਗੀ ਅਭੁਗਤੇ ॥
 ਨਮੋ ਜੋਗ ਜੋਗੇਸੂਰੰ ਪਰਮ ਜੁਗਤੇ ॥

ਪਤ੍ਰਾ॥ ਨਮੋ ਨਿੱਤ ਨਾਰਾਇਣੇ
 ਕੁਰਕਰਮੇ ॥ ਨਮੋ ਪ੍ਰੇਤ ਅਪ੍ਰੇਤ ਦੇਵੇ
 ਸ੍ਰੈਪਰਮੇ ॥੫੩॥ ਨਮੋ ਰੋਗ ਹਰਤਾ
 ਨਮੋ ਰਾਗ ਰੂਪੇ ॥ ਨਮੋ ਸਾਹ ਸਾਹੁ
 ਨਮੋ ਭੂਪ ਭੂਪੇ ॥੫੪॥ ਨਮੋ ਦਾਨ
 ਦਾਨੇ ਨਮੋ ਮਾਨ ਮਾਨੇ ॥ ਨਮੋ ਰੋਗ
 ਰੋਗੇ ਨਮਸਤੰ ਸਨਾਨੇ ॥੫੫॥ ਨਮੋ
 ਮੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰੇ ॥ ਨਮੋ ਜੰਤ੍ਰ ਜੰਤ੍ਰੇ ॥ ਨਮੋ
 ਇਸਟ ਇਸਟੇ ॥ ਨਮੋ ਤੰਤ੍ਰ ਤੰਤ੍ਰੇ ॥
 ੫੬॥ ਸਦਾ ਸੱਚਦਾਨੰਦ ਸਰਬੰ
 ਪ੍ਰਣਾਸੀ ॥ ਅਨੂਪੇ ਅਰੂਪੇ ਸਮਸਤੁਲ
 ਨਿਵਾਸੀ ॥੫੭॥ ਸਦਾ ਸਿਧ ਦਾ ਬੁਧ
 ਦਾ ਬਿੱਧ ਕਰਤਾ ॥ ਅਧੋ ਉਰਧ

ਅਰਧੰ ਅਘੰ ਉਘ ਹਰਤਾ ॥੫੮॥
 ਪਰੰ ਪਰਮ ਪਰਮੇਸ਼ੂਰੰ ਪ੍ਰੋਛ ਪਾਲੰ ॥
 ਸਦਾ ਸਰਬ ਦਾ ਸਿੱਧ ਦਾਤਾ
 ਦਿਆਲੰ ॥੫੦॥ ਅਛੇਦੀ ਅਭੇਦੀ
 ਅਨਾਮੰ ਅਕਾਮੰ ॥ ਸਮਸਤੇ ਪਰਾਜੀ
 ਸਮਸਤਸਤੁ ਧਾਮੰ ॥੫੧॥

ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ॥ ਚਾਚਰੀ ਛੰਦ ॥
 ਜਲੇ ਹੈਂ ॥ ਥਲੇ ਹੈਂ ॥ ਅਭੀਤ ਹੈਂ ॥
 ਅਭੇ ਹੈਂ ॥੫੨॥ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈਂ ॥ ਅਜੂ ਹੈਂ ॥
 ਅਦੇਸ਼ ਹੈਂ ॥ ਅਭੁਸ ਹੈਂ ॥੫੩॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥
 ਅਗਾਧੇ ਅਬਾਧੇ ॥ ਅਨੰਦੀ ਸਰੂਪੇ ॥
 ਨਮੋ ਸਰਬ ਮਾਨੇ ॥ ਸਮਸਤੀ

ਨਿਧਾਨੇ ॥੫੪॥ ਨਮਸਤੂ ਨਿਨਾਥੇ ॥
 ਨਮਸਤੂ ਪ੍ਰਮਾਥੇ ॥ ਨਮਸਤੂ ਅਰਗਜੇ
 ॥ ਨਮਸਤੂ ਅਭੰਜੇ ॥੫੫॥ ਨਮਸਤੂ
 ਅਕਾਲੇ ॥ ਨਮਸਤੂ ਅਪਾਲੇ ॥ ਨਮੋ
 ਸਰਬਦੇਸੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬਭੇਸੇ ॥੫੬॥
 ਨਮੋ ਰਾਜ ਰਾਜੇ ॥ ਨਮੋ ਸਾਜ
 ਸਾਜੇ ॥ ਨਮੋ ਸ਼ਾਹ ਸ਼ਾਹੇ ॥ ਨਮੋ
 ਮਾਹ ਮਾਹੇ ॥੫੭॥ ਨਮੋ ਗੀਤ
 ਗੀਤੇ ॥ ਨਮੋ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰੀਤੇ ॥ ਨਮੋ
 ਰੋਖ ਰੋਖੇ ॥ ਨਮੋ ਸੋਖ ਸੋਖੇ ॥੫੮॥
 ਨਮੋ ਸਰਬ ਰੋਗੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ
 ਭੋਗੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਜੀਤੰ ॥ ਨਮੋ
 ਸਰਬ ਭੀਤੰ ॥੫੯॥ ਨਮੋ ਸਰਬ

ਗਿਆਨੰ ॥ ਨਮੋ ਪਰਮ ਤਾਨੰ ॥
 ਨਮੋ ਸਰਬ ਮੰਤ੍ਰੰ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ
 ਜੰਤ੍ਰੰ ॥ ੭੦॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਦਿੱਸੰ ॥
 ਨਮੋ ਸਰਬ ਕ੍ਰਿਸੰ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ
 ਰੰਗੇ ॥ ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਅਨੰਗੇ ॥ ੭੧॥
 ਨਮੋ ਜੀਵ ਜੀਵੰ ॥ ਨਮੋ ਬੀਜ
 ਬੀਜੇ ॥ ਅਖਿਜੈ ਅਭਿਜੈ ॥ ਸਮਸਤੰ
 ਪ੍ਰਸਿੱਜੈ ॥ ੭੨॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲੰ ਸਰੂਪੇ
 ਕੁਕਰਮੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ ॥ ਸਦਾ ਸਰਬ
 ਦਾ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ੭੩॥

ਚਰਪਟ ਡੰਦ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਰਮੇ ॥ ਅੰਬ੍ਰਿਤ ਧਰਮੇ ॥
 ਅਖਲੁ ਜੋਗੇ ॥ ਅਚਲੁ ਭੋਗੇ ॥ ੭੪॥

ਅਚਲੁ ਰਾਜੇ ॥ ਅਟੱਲ ਸਾਜੇ ॥
 ਅਖਲੁ ਧਰਮੰ ॥ ਅਲਖੁ ਕਰਮੰ ॥
 ੭੫॥ ਸਰਬੰ ਦਾਤਾ ॥ ਸਰਬ
 ਗਿਆਤਾ ॥ ਸਰਬੰ ਭਾਨੇ ॥ ਸਰਬ
 ਮਾਨੇ ॥ ੭੬॥ ਸਰਬੰ ਪ੍ਰਾਣੰ ॥ ਸਰਬ
 ਤ੍ਰਾਣੰ ॥ ਸਰਬੰ ਭੁਗਤਾ ॥ ਸਰਬ
 ਜੁਗਤਾ ॥ ੭੭॥ ਸਰਬੰ ਦੇਵੰ ॥ ਸਰਬ
 ਭੇਵੰ ॥ ਸਰਬੰ ਕਾਲੇ ॥ ਸਰਬ
 ਪਾਲੇ ॥ ੭੮॥

ਰੂਆਲ ਛੰਦ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਆਦਿ ਰੂਪ ਅਨਾਦਿ ਮੂਰਤਿ
 ਅਜੋਨਿ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰ ॥ ਸਰਬ
 ਮਾਨ ਤ੍ਰਿਮਾਨ ਦੇਵ ਅਭੇਵ ਆਦਿ

ਉਦਾਰ ॥ ਸਰਬ ਪਾਲਕ ਸਰਬ
 ਘਾਲਕ ਸਰਬ ਕੇ ਪੁਨਿ ਕਾਲ ॥
 ਜੱਤ੍ਰੁ ਤੱਤ੍ਰੁ ਬਿਰਾਜਹੀ ਅਵਧੂਤ ਰੂਪ
 ਰਸਾਲ ॥੭੯॥ ਨਾਮ ਠਾਮ ਨ ਜਾਤਿ
 ਜਾ ਕਰ ਰੂਪ ਰੰਗ ਨ ਰੇਖ ॥ ਆਦਿ
 ਪੁਰਖ ਉਦਾਰ ਮੂਰਤਿ ਅਜੋਨਿ
 ਆਦਿ ਅਸੇਖ ॥ ਦੇਸ ਅੰਰ ਨ ਭੇਸ
 ਜਾ ਕਰ ਰੂਪ ਰੇਖ ਨ ਰਾਗ ॥ ਜੱਤ੍ਰੁ
 ਤੱਤ੍ਰੁ ਦਿਸਾ ਵਿਸਾ ਹੁਏ ਫੈਲਓਂ
 ਅਨੁਰਾਗ ॥੮੦॥ ਨਾਮ ਕਾਮ ਬਿਹੀਨ
 ਪੇਖਤ ਧਾਮ ਹੁੰਨਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ਸਰਬ
 ਮਾਨ ਸਰਬਤ੍ਰੁ ਮਾਨ ਸਦੈਵ ਮਾਨਤ
 ਤਾਹਿ ॥ ਏਕ ਮੂਰਤਿ ਅਨੇਕ

ਦਰਸਨ ਕੀਨ ਰੂਪ ਅਨੇਕ ॥ ਖੇਲ
 ਖੇਲ ਅਖੇਲ ਖੇਲਨ ਅੰਤ ਕੇ ਫਿਰਿ
 ਏਕ ॥੮੧॥ ਦੇਵ ਭੇਵ ਨ ਜਾਨਹੀ
 ਜਿਹ ਬੇਦ ਅਉਰ ਕਤੇਬ ॥ ਰੂਪ
 ਰੰਗ ਨ ਜਾਤਿ ਪਾਤਿ ਸੁ ਜਾਨਈ
 ਕਿਂਹ ਜੇਬ ॥ ਤਾਤ ਮਾਤ ਨ ਜਾਤ
 ਜਾ ਕਰ ਜਨਮ ਮਰਨ ਬਿਹੀਨ ॥
 ਚੱਕ੍ਰ ਬੱਕ੍ਰ ਫਿਰੈ ਚਤੁਰ ਚੱਕ ਮਾਨਹੀ
 ਪੁਰ ਤੀਨ ॥੮੨॥ ਲੋਕ ਚਉਦਹ ਕੇ
 ਬਿਖੈ ਜਗ ਜਾਪਹੀ ਜਿਂਹ ਜਾਪ ॥
 ਆਦਿ ਦੇਵ ਅਨਾਦਿ ਮੂਰਤਿ
 ਬਾਪਿਓ ਸਬੈ ਜਿਂਹ ਬਾਪਿ ॥ ਪਰਮ
 ਰੂਪ ਪੁਨੀਤ ਮੂਰਤਿ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ

ਅਪਾਰ ॥ ਸਰਬ ਬਿਸੂ ਰਚਿਓ
 ਸੁਯੰਭਵ ਗੜਨ ਭੰਜਨਹਾਰ ॥੮੩॥
 ਕਾਲ ਹੀਨ ਕਲਾ ਸੰਜੁਗਤਿ
 ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਅਦੇਸਾ ॥ ਧਰਮ ਧਾਮ
 ਸੁ ਭਰਮ ਰਹਿਤ ਅਭੂਤ ਅਲਖ
 ਅਭੇਸਾ ॥ ਅੰਗ ਰਾਗ ਨ ਰੰਗ ਜਾ
 ਕਹਿ ਜਾਤਿ ਪਾਤਿ ਨ ਨਾਮ ॥
 ਗਰਬ ਰੰਜਨ ਦੁਸਟ ਭੰਜਨ ਮੁਕਤਿ
 ਦਾਇਕ ਕਾਮ ॥੮੪॥ ਆਪ ਰੂਪ
 ਅਮੀਕ ਅਨਉਸਤਤਿ ਏਕ ਪੁਰਖ
 ਅਵਧੂਤ ॥ ਗਰਬ ਰੰਜਨ ਸਰਬ
 ਭੰਜਨ ਆਦਿ ਰੂਪ ਅਸੂਤ ॥ ਅੰਗ
 ਹੀਨ ਅਭੰਗ ਅਨਾਤਮ ਏਕ ਪੁਰਖ

ਅਪਾਰ ॥ ਸਰਬ ਲਾਇਕ ਸਰਬ
 ਘਾਇਕ ਸਰਬ ਕੋ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰ ॥੮੫॥
 ਸਰਬ ਰੰਤਾ ਸਰਬ ਹੰਤਾ ਸਰਬ ਤੇ
 ਅਨਭੇਖ ॥ ਸਰਬ ਸਾਸਤ੍ਰ ਨ ਜਾਨਹੀ
 ਜਿਂਹ ਰੂਪ ਰੰਗੁ ਅਰੁ ਰੇਖ ॥ ਪਰਮ
 ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਜਾ ਕਹਿ ਨੇਤ ਭਾਖਤ
 ਨਿੱਤ ॥ ਕੋਟਿ ਸਿੰਮਿਤੁ ਪੁਰਾਨ ਸਾਸਤ੍ਰ
 ਨ ਆਵਈ ਵਹੁ ਚਿੱਤ ॥੮੬॥

ਮਧੁਭਾਰ ਛੰਦ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਗੁਨ ਗਨ ਉਦਾਰ ॥ ਮਹਿਮਾ
 ਅਪਾਰ ॥ ਆਸਨ ਅਭੰਗ ॥
 ਉਪਮਾ ਅਨੰਗ ॥੮੭॥ ਅਨਭਉ
 ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਅਨਾਸ ॥

ਆਜਾਨ ਬਾਹੁ ॥ ਸਾਹਾਨ ਸਾਹੁ ॥
 ੮੮ ॥ ਰਾਜਾਨ ਰਾਜ ॥ ਭਾਨਾਨ
 ਭਾਨ ॥ ਦੇਵਾਨ ਦੇਵ ॥ ਉਪਮਾ
 ਮਹਾਨ ॥ ੯੯ ॥ ਇੰਦ੍ਰਾਨ ਇੰਦ੍ਰ ॥
 ਬਾਲਾਨ ਬਾਲ ॥ ਰੰਕਾਨ ਰੰਕ ॥
 ਕਾਲਾਨ ਕਾਲ ॥ ੧੦੦ ॥ ਅਨਭੂਤ
 ਅੰਗ ॥ ਆਭਾ ਅਭੰਗ ॥ ਗਤਿ
 ਮਿਤਿ ਅਪਾਰ ॥ ਗੁਨ ਗਨ
 ਉਦਾਰ ॥ ੧੧ ॥ ਮੁਨਿ ਗਨਪ੍ਰਨਾਮ ॥
 ਨਿਰਭੈ ਨਿਕਾਮ ॥ ਅਤਿ ਦੁਤਿ
 ਪ੍ਰਚੰਡ ॥ ਮਿਤਿ ਗਤਿ ਅਖੰਡ ॥
 ੧੨ ॥ ਆਲਿਸ਼ ਕਰਮ ॥ ਆਦਿਸ਼
 ਧਰਮ ॥ ਸਰਬਾ ਭਰਣਾਢਯ ॥

ਅਨਡੰਡ ਬਾਢਯ ॥ ੧੩ ॥
 ਰਾਚਰੀ ਛੰਦ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਗੁਬਿੰਦੇ ॥ ਮੁਕੰਦੇ ॥ ਉਦਾਰੇ ॥
 ਅਪਾਰੇ ॥ ੧੪ ॥ ਹਰੀਅੰ ॥ ਕਰੀਅੰ ॥
 ਨਿਨਾਮੇ ॥ ਅਕਾਮੇ ॥ ੧੫ ॥
 ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥
 ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਕਰਤਾ ॥ ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ
 ਹਰਤਾ ॥ ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਦਾਨੇ ॥ ਚੱਤ੍ਰ
 ਚੱਕ੍ਰ ਜਾਨੇ ॥ ੧੬ ॥ ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ
 ਵਰਤੀ ॥ ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਭਰਤੀ ॥ ਚੱਤ੍ਰ
 ਚੱਕ੍ਰ ਪਾਲੇ ॥ ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਕਾਲੇ ॥ ੧੭ ॥
 ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਪਾਸੇ ॥ ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਵਾਸੇ ॥
 ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਮਾਨਯੈ ॥ ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ

ਦਾਨਯੈ ॥੯੮॥

ਚਾਚਰੀ ਛੰਦ ॥
 ਨ ਸੱਤੈ ॥ ਨ ਮਿੱਤੈ ॥ ਨ ਭਰਮੰ ॥
 ਨ ਭਿੱਤੈ ॥੯੯॥ ਨ ਕਰਮੰ ॥ ਨ
 ਕਾਏ ॥ ਅਜਨਮੰ ॥ ਅਜਾਏ ॥
 ੧੦੦॥ ਨ ਚਿੱਤੈ ॥ ਨ ਮਿੱਤੈ ॥
 ਪਰੇ ਹੈਂ ॥ ਪਵਿੱਤੈ ॥੧੦੧॥
 ਪਿੰਧੀਸੈ ॥ ਅਦੀਸੈ ॥ ਅਦ੍ਰੀਸੈ ॥
 ਅਕ੍ਰਿਸੈ ॥੧੦੨॥

ਭਗਵਤੀ ਛੰਦ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਥਤੇ ॥
 ਕਿ ਆਛਿੱਜ ਦੇਸੈ ॥ ਕਿ ਆਭਿੱਜ
 ਭੇਸੈ ॥ ਕਿ ਆਰੰਜ ਕਰਮੈ ॥ ਕਿ
 ਆਭੰਜ ਭਰਮੈ ॥੧੦੩॥ ਕਿ ਆਭਿੱਜ

ਲੋਕੈ ॥ ਕਿ ਆਦਿਤ ਸੋਕੈ ॥
 ਕਿ ਅਵਧੂਤ ਬਰਨੈ ॥ ਕਿ ਬਿਡੂਤ
 ਕਰਨੈ ॥੧੦੪॥ ਕਿ ਰਜ਼ ਪ੍ਰਭਾ
 ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਧਰਮੰ ਧੁਜਾ ਹੈਂ ॥ ਕਿ
 ਆਸੋਕ ਬਰਨੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਾ
 ਅਭਰਨੈ ॥੧੦੫॥ ਕਿ ਜਗਤੰ
 ਕ੍ਰਿਤੀ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਛੜੁੰ ਛੜੀ ਹੈਂ ॥
 ਕਿ ਬ੍ਰਹਮੰ ਸਰੂਪੈ ॥ ਕਿ ਅਨਭਉ
 ਅਨੂਪੈ ॥੧੦੬॥ ਕਿ ਆਦਿ ਅਦੇਵ
 ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਆਪਿ ਅਭੇਵ ਹੈਂ ॥ ਕਿ
 ਚਿੱਤੈ ਬਿਹੀਨੈ ॥ ਕਿ ਏਕੈ ਅਧੀਨੈ
 ॥੧੦੭॥ ਕਿ ਰੋਜ਼ੀ ਰਜ਼ਾਕੈ ॥ ਰਹੀਮੈ
 ਰਿਹਾਕੈ ॥ ਕਿ ਪਾਕ ਬਿਐਬ ਹੈਂ ॥

ਕਿ ਗੈਬਲ ਗੈਬ ਹੈਂ ॥੧੦੮॥ ਕਿ
ਅਫ਼ਲ ਗੁਨਾਹ ਹੈਂ ॥ ਕਿ
ਸ਼ਾਹਾਨ ਸ਼ਾਹ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਕਾਰਨ
ਕੁਨਿਦ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਰੋਜ਼ੀ ਦਿਹਦ
ਹੈਂ ॥੧੦੯॥ ਕਿ ਰਾਜਕ ਰਹੀਮ
ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਕਰਮ ਕਰੀਮ ਹੈਂ ॥ ਕਿ
ਸਰਬ ਕਲੀ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਸਰਬ ਦਲੀ
ਹੈਂ ॥੧੧੦॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮਾਨਿਯੈ ॥
ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਦਾਨਿਯੈ ॥ ਕਿ
ਸਰਬਤ੍ਰ ਗਊਨੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ^ਉ
ਭਊਨੈ ॥੧੧੧॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਦੇਸੈ ॥
ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਭੇਸੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ^ਉ
ਰਾਜੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਸਾਜੈ ॥੧੧੨॥

ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਦੀਨੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ
ਲੀਨੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਜਾ ਹੋ ॥ ਕਿ
ਸਰਬਤ੍ਰ ਭਾ ਹੋ ॥੧੧੩॥ ਕਿ
ਸਰਬਤ੍ਰ ਦੇਸੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਭੇਸੈ
॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਕਾਲੈ ॥ ਕਿ
ਸਰਬਤ੍ਰ ਪਾਲੈ ॥੧੧੪॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ^ਉ
ਹੁੰਤਾ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਗੰਤਾ ॥ ਕਿ
ਸਰਬਤ੍ਰ ਭੇਖੀ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਪੇਖੀ
॥੧੧੫॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਕਾਜੈ ॥ ਕਿ
ਸਰਬਤ੍ਰ ਰਾਜੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ^ਉ
ਸੋਖੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਪੋਖੈ ॥੧੧੬॥
ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਤ੍ਰਾਣੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ^ਉ
ਪ੍ਰਾਣੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਦੇਸੈ ॥

ਕਿ ਸਰਬੱਤ੍ਰੁ ਭੈਸੈ ॥੧੧੭॥ ਕਿ
 ਸਰਬੱਤ੍ਰੁ ਮਾਨਿਯੈ ॥ ਸਦੈਵ
 ਪ੍ਰਧਾਨਿਯੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬੱਤ੍ਰੁ ਜਾਪਿਯੈ
 ॥ ਕਿ ਸਰਬੱਤ੍ਰੁ ਥਾਪਿਯੈ ॥੧੧੮॥
 ਕਿ ਸਰਬੱਤ੍ਰੁ ਭਾਨੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬੱਤ੍ਰੁ
 ਮਾਨੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬੱਤ੍ਰੁ ਇੰਦ੍ਰੈ ॥ ਕਿ
 ਸਰਬੱਤ੍ਰੁ ਚੰਦ੍ਰੈ ॥੧੧੯॥ ਕਿ ਸਰਬੰ
 ਕਲੀਮੈ ॥ ਕਿ ਪਰਮੰ ਫ਼ਹੀਮੈ ॥
 ਕਿ ਆਕਲ ਅਲਾਮੈ ॥ ਕਿ
 ਸਾਹਿਬ ਕਲਾਮੈ ॥੧੨੦॥ ਕਿ
 ਹੁਸਨਲ ਵਜੂ ਹੈਂ ॥ ਤਮਾਮੁਲ ਰੁਜੂ
 ਹੈਂ ॥ ਹਮੇਸ਼ਲ ਸਲਾਮੈਂ ॥ ਸਲੀਖਤ
 ਮੁਦਾਮੈਂ ॥੧੨੧॥ ਗਨੀਮੁਲ ਸ਼ਿਕਸਤੈ

॥ ਬਿਲੰਦੁਲ
 ਮਕਾਨੈ ॥ ਜ਼ਮੀਨੁਲ ਜ਼ਮਾਨੈ ॥੧੨੨॥
 ਤਮੀਜ਼ੁਲ ਤਮਾਮੈਂ ॥ ਰੁਜੂਅਲ
 ਨਿਧਾਨੈ ॥ ਹਰੀਡੁਲ ਅਜੀਮੈਂ ॥
 ਰਜ਼ਾਇਕ ਯਕੀਨੈ ॥੧੨੩॥ ਅਨੇਕੁਲ
 ਤਰੰਗ ਹੈਂ ॥ ਅਭੇਦ ਹੈਂ ਅਭੰਗ ਹੈਂ ॥
 ਅਜੀਜ਼ੁਲ ਨਿਵਾਜ਼ ਹੈਂ ॥ ਗਨੀਮੁਲ
 ਖਿਰਾਜ ਹੈਂ ॥੧੨੪॥ ਨਿਰੁਕਤ ਸੁਰੂਪ
 ਹੈਂ ॥ ਤਿਸੁਕਤਿ ਬਿਭੂਤ ਹੈਂ ॥
 ਪ੍ਰਭੁਗਤਿ ਪ੍ਰਭਾ ਹੈਂ ॥ ਸੁਜੁਗਤਿ
 ਸੁਧਾ ਹੈਂ ॥੧੨੫॥ ਸਦੈਵ ਸੁਰੂਪ
 ਹੈਂ ॥ ਅਭੇਦੀ ਅਨੂਪ ਹੈਂ ॥ ਸਮਸਤੇ
 ਪਰਾਜ ਹੈਂ ॥ ਸਦਾ ਸਰਬ ਸਾਜ

ਹੈਂ ॥੧੨੯॥ ਸਮਸਤੁਲ ਸਲਾਮ ਹੈਂ ॥
 ਸਦੈਵਲ ਅਕਾਮ ਹੈਂ ॥ ਨਿਬਾਧ
 ਸਰੂਪ ਹੈਂ ॥ ਅਗਾਧ ਹੈਂ ਅਨੂਪ
 ਹੈਂ ॥੧੨੭॥ ਓਅੰ ਆਦਿ ਰੂਪੈ ॥
 ਅਨਾਦਿ ਸਰੂਪੈ ॥ ਅਨੰਗੀ
 ਅਨਾਮੇ ॥ ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਤ੍ਰਿਕਾਮੇ ॥੧੨੮॥
 ਤ੍ਰਿਬਰਗੰ ਤ੍ਰਿਬਾਧੇ ॥ ਅਗੰਜੇ
 ਅਗਾਧੇ ॥ ਸੁਭੰ ਸਰਬ ਭਾਗੇ ॥ ਸੁ
 ਸਰਬਾ ਅਨੁਰਾਗੇ ॥੧੨੯॥ ਤ੍ਰਿਭੁਗਤ
 ਸਰੂਪ ਹੈਂ ॥ ਅਛਿੱਜੇ ਹੈਂ ਅਛਤ
 ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਨਰਕੰ ਪ੍ਰਣਾਸ ਹੈਂ ॥
 ਪ੍ਰਿਥੀਉਲ ਪ੍ਰਵਾਸ ਹੈਂ ॥੧੩੦॥
 ਨਿਰੁਕਤਿ ਪ੍ਰਭਾ ਹੈਂ ॥ ਸਦੈਵੰ ਸਦਾ

ਹੈਂ ॥ ਬਿਭੁਗਤਿ ਸਰੂਪ ਹੈਂ ॥
 ਪ੍ਰਜੁਗਤਿ ਅਨੂਪ ਹੈਂ ॥੧੩੧॥
 ਨਿਰੁਕਤਿ ਸਦਾ ਹੈਂ ॥ ਬਿਭੁਗਤਿ
 ਪ੍ਰਭਾ ਹੈਂ ॥ ਅਨਉਕਤਿ ਸਰੂਪ ਹੈਂ
 ॥੧੩੨॥ ਪ੍ਰਜੁਗਤਿ ਅਨੂਪ ਹੈਂ ॥
 ਚਾਚਰੀ ਛੰਦ ॥
 ਅਭੰਗ ਹੈਂ ॥ ਅਨੰਗ ਹੈਂ ॥ ਅਭੇਖ
 ਹੈਂ ॥ ਅਲੇਖ ਹੈਂ ॥੧੩੩॥ ਅਭਰਮ
 ਹੈਂ ॥ ਅਕਰਮ ਹੈਂ ॥ ਅਨਾਦਿ ਹੈਂ ॥
 ਜੁਗਾਦਿ ਹੈਂ ॥੧੩੪॥ ਅਜੈ ਹੈਂ ॥ ਅਬੈ
 ਹੈਂ ॥ ਅਭੂਤ ਹੈਂ ॥ ਅਧੂਤ ਹੈਂ ॥
 ॥੧੩੫॥ ਅਨਾਸ ਹੈਂ ॥ ਉਦਾਸ ਹੈਂ ॥
 ਅਧੰਧ ਹੈਂ ॥ ਅਬੰਧ ਹੈਂ ॥੧੩੬॥

ਅਭਗਤ ਹੈਂ ॥ ਬਿਰਕਤ ਹੈਂ ॥
 ਅਨਾਸ ਹੈਂ ॥ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈਂ ॥ ੧੩੭॥
 ਨਿਚਿੰਤ ਹੈਂ ॥ ਸੁਨਿੰਤ ਹੈਂ ॥ ਅਲਿੱਖ
 ਹੈਂ ॥ ਅਦਿੱਖ ਹੈਂ ॥ ੧੩੮॥ ਅਲੇਖ
 ਹੈਂ ॥ ਅਭੇਖ ਹੈਂ ॥ ਅਢਾਹ ਹੈਂ ॥
 ਅਗਾਹ ਹੈਂ ॥ ੧੩੯॥ ਅਸੰਭ ਹੈਂ ॥
 ਅਗੰਭ ਹੈਂ ॥ ਅਨੀਲ ਹੈਂ ॥ ਅਨਾਦਿ
 ਹੈਂ ॥ ੧੪੦॥ ਅਨਿੱਤ ਹੈਂ ॥ ਸੁਨਿੱਤ ਹੈਂ
 ॥ ਅਜਾਤ ਹੈਂ ॥ ਅਜਾਦ ਹੈਂ ॥ ੧੪੧॥

ਚਰਪਟ ਛੰਦ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਸਰਬੰ ਹੰਤਾ ॥ ਸਰਬੰ ਰੰਤਾ ॥
 ਸਰਬੰ ਖਿਆਤਾ ॥ ਸਰਬੰ ਗਿਆਤਾ
 ॥ ੧੪੨॥ ਸਰਬੰ ਹਰਤਾ ॥ ਸਰਬੰ

ਕਰਤਾ ॥ ਸਰਬੰ ਪ੍ਰਾਣੰ ॥ ਸਰਬੰ
 ਤ੍ਰਾਣੰ ॥ ੧੪੩॥ ਸਰਬੰ ਕਰਮੰ ॥ ਸਰਬੰ
 ਧਰਮੰ ॥ ਸਰਬੰ ਜੁਗਤਾ ॥ ਸਰਬੰ
 ਮੁਕਤਾ ॥ ੧੪੪॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਨਮੋਨਰਕ ਨਾਸੇ ॥ ਸਦੈਵੰ ਪ੍ਰਕਾਸੇ
 ॥ ਅਨੰਗੰ ਸਰੂਪੇ ॥ ਅਭੰਗੰ ਬਿਭੂਤੇ
 ॥ ੧੪੫॥ ਪ੍ਰਮਾਣੰ ਪ੍ਰਮਾਥੇ ॥ ਸਦਾ
 ਸਰਬ ਸਾਥੇ ॥ ਅਗਾਧ ਸਰੂਪੇ ॥
 ਨਿਬਾਧ ਬਿਭੂਤੇ ॥ ੧੪੬॥ ਅਨੰਗੀ
 ਅਨਾਮੇ ॥ ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਤ੍ਰਿਕਾਮੇ ॥
 ਨਿਭੰਗੀ ਸਰੂਪੇ ॥ ਸਰਬੰਗੀ ਅਨੂਪੇ
 ॥ ੧੪੭॥ ਨ ਪੜ੍ਹੈ ਨ ਪੁੜੈ ॥ ਨ ਸੜੈ

ਨ ਮਿਤੈ ॥ ਨ ਤਾਤੈ ਨ ਮਾਤੈ ॥ ਨ
ਜਾਤੈ ਨ ਪਾਤੈ ॥ ੧੪੯॥ ਨਿਸਾਰਕ
ਸਰੀਕ ਹੈਂ ॥ ਅਮਿਤੋ ਅਮੀਕ ਹੈਂ ॥
ਸਦੈਵੰ ਪ੍ਰਭਾ ਹੈਂ ॥ ਅਜੈ ਹੈਂ ਅਜਾ
ਹੈਂ ॥ ੧੪੯॥

ਭਗਵਤੀ ਛੰਦ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਕਿ ਜ਼ਾਹਰ ਜ਼ਹੂਰ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਹਾਜ਼ਰ
ਹਜ਼ੂਰ ਹੈਂ ॥ ਹਮੇਸ਼ਲ ਸਲਾਮ ਹੈਂ ॥
ਸਮਸਤੁਲ ਕਲਾਮ ਹੈਂ ॥ ੧੫੦॥ ਕਿ
ਸਾਹਿਬ ਦਿਮਾਗ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਹੁਸਨਲ
ਚਰਾਗ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਕਾਮਲ ਕਰੀਮ
ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਰਾਜ਼ਕ ਰਹੀਮ ਹੈਂ ॥ ੧੫੧॥
ਕਿ ਰੋਜ਼ੀ ਦਿਹਿੰਦ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਰਾਜ਼ਕ

ਗਹਿੰਦ ਹੈਂ ॥ ਕਰੀਮੁਲ ਕਮਾਲ
ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਹੁਸਨਲ ਜਮਾਲ
ਹੈਂ ॥ ੧੫੨॥ ਗਨੀਮੁਲ ਖਿਰਾਜ
ਹੈਂ ॥ ਗਰੀਬੁਲ ਨਿਵਾਜ਼ ਹੈਂ ॥
ਹਰੀਢੁਲ ਸ਼ਿਕਨ ਹੈਂ ॥ ਹਿਰਾਸੁਲ
ਫਿਕਨ ਹੈਂ ॥ ੧੫੩॥ ਕਲੰਕ ਪ੍ਰਣਾਸ
ਹੈਂ ॥ ਸਮਸਤੁਲ ਨਿਵਾਸ ਹੈਂ ॥
ਅਗੰਜੁਲ ਗਨੀਮ ਹੈਂ ॥ ਰਜਾਇਕ
ਰਹੀਮ ਹੈਂ ॥ ੧੫੪॥ ਸਮਸਤੁਲ ਜੁਬਾਂ
ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਸਾਹਿਬ ਕਿਰਾਂ ਹੈਂ ॥ ਕਿ
ਨਰਕ ਪ੍ਰਣਾਸ ਹੈਂ ॥ ਬਹਿਸਤੁਲ
ਨਿਵਾਸ ਹੈਂ ॥ ੧੫੫॥ ਕਿ ਸਰਬੁਲ
ਗਵੰਨ ਹੈਂ ॥ ਹਮੇਸ਼ਲ ਰਵੰਨ ਹੈਂ ॥

ਤਮਾਮੁਲ ਤਮੀਜ਼ ਹੈਂ ॥ ਸਮਸਤੁਲ
 ਅਜੀਜ਼ ਹੈਂ ॥ ੧੫੯॥ ਪਰੰ ਪਰਮ ਈਸ
 ਹੈਂ ॥ ਸਮਸਤੁਲ ਅਦੀਸ ਹੈਂ ॥
 ਅਦੇਸੁਲ ਅਲੋਖ ਹੈਂ ॥ ਹਮੇਸੁਲ
 ਅਭੋਖ ਹੈਂ ॥ ੧੫੧॥ ਜ਼ਮੀਨੁਲ ਜ਼ਮਾ
 ਹੈਂ ॥ ਅਮੀਕੁਲ ਇਮਾ ਹੈਂ ॥
 ਕਰੀਮੁਲ ਕਮਾਲ ਹੈਂ ॥ ਕਿ
 ਜੁਰਅਤਿ ਜਮਾਲ ਹੈਂ ॥ ੧੫੮॥ ਕਿ
 ਅਚਲੰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਅਮਿਤੋ
 ਸੁਬਾਸ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਅਜਬ ਸਰੂਪ ਹੈਂ ॥
 ਕਿ ਅਮਿਤੋ ਬਿਭੂਤ ਹੈਂ ॥ ੧੫੯॥
 ਕਿ ਅਮਿਤੋ ਪਸਾ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਆਤਮ
 ਪ੍ਰਭਾ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਅਚਲੰ ਅਨੰਗ ਹੈਂ ॥

ਕਿ ਅਮਿਤੋ ਅਭੰਗ ਹੈਂ ॥ ੧੬੦॥
 ਮਧੁਭਾਰ ਛੰਦ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਮੁਨਿ ਮਨਿ ਪ੍ਰਨਾਮ ॥ ਗੁਨਿ ਗਨ
 ਮੁਦਾਮ ॥ ਅਰਿ ਬਰ ਅਰੰਜ ॥
 ਹਰਿ ਨਰ ਪ੍ਰਭੰਜ ॥ ੧੬੧॥ ਅਨਗਨ
 ਪ੍ਰਨਾਮ ॥ ਮੁਨਿ ਮਨਿ ਸਲਾਮ ॥
 ਹਰਿ ਨਰ ਅਖੰਡ ॥ ਬਰ ਨਰ
 ਅਮੰਡ ॥ ੧੬੨॥ ਅਨਭਵ ਅਨਾਸ ॥
 ਮੁਨਿ ਮਨਿ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਗੁਨਿ ਗਨ
 ਪ੍ਰਨਾਮ ॥ ਜਲ ਥਲ ਮੁਦਾਮ ॥ ੧੬੩॥
 ਅਨਛਿੱਜ ਅੰਗ ॥ ਆਸਨ ਅਭੰਗ
 ॥ ਉਪਮਾ ਅਪਾਰ ॥ ਗਤਿ ਮਿਤਿ
 ਉਦਾਰ ॥ ੧੬੪॥ ਜਲ ਥਲ ਅਮੰਡ ॥

ਦਿਸ ਵਿਸ ਅਭੰਡ ॥ ਜਲ ਥਲ
ਮਹੰਤ ॥ ਦਿਸ ਵਿਸ ਬਿਅੰਤ ॥
੧੯੫॥ ਅਨਭਵ ਅਨਾਸ ॥ ਪਿ੍ਤ
ਧਰ ਪੁਰਾਸ ॥ ਆਜਾਨ ਬਾਹੁ ॥
ਏਕੈ ਸਦਾਹੁ ॥੧੯੬॥ ਉਅੰਕਾਰ
ਆਦਿ ॥ ਕਥਨੀ ਅਨਾਦਿ ॥ ਖਲ
ਖੰਡ ਖਿਆਲ ॥ ਗੁਰ ਬਰ ਅਕਾਲ
॥੧੯੭॥ ਘਰ ਘਰਿ ਪ੍ਰਨਾਮ ॥ ਚਿਤ
ਚਰਨ ਨਾਮ ॥ ਅਨਛਿੱਜ ਗਾਤ ॥
ਆਜਿਜ ਨ ਬਾਤ ॥੧੯੮॥ ਅਨੜੰਝ
ਗਾਤ ॥ ਅਨਰੰਜ ਬਾਤ ॥ ਅਨਟੁਟ
ਭੰਡਾਰ ॥ ਅਨਠਟ ਅਪਾਰ ॥੧੯੯॥
ਆਡੀਠ ਧਰਮ ॥ ਅਤਿ ਢੀਠ

ਕਰਮ ॥ ਅਣਬ੍ਰਣ ਅਨੰਤ ॥ ਦਾਤਾ
ਮਹੰਤ ॥੧੯੦॥

ਹਰਿਬੋਲਮਨਾ ਛੰਦ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਕਰੁਣਾਲਯ ਹੈਂ ॥ ਅਰਿ ਘਾਲਯ
ਹੈਂ ॥ ਖਲ ਖੰਡਨ ਹੈਂ ॥ ਮਹਿ ਮੰਡਨ
ਹੈਂ ॥੧੯੧॥ ਜਗਤੇਸੂਰ ਹੈਂ ॥
ਪਰਮੇਸੂਰ ਹੈਂ ॥ ਕਲਿ ਕਾਰਣ ਹੈਂ ॥
ਸਰਬ ਉਬਾਰਣ ਹੈਂ ॥੧੯੨॥ ਪਿ੍ਤ ਕੇ
ਪ੍ਰਣ ਹੈਂ ॥ ਜਗ ਕੇ ਕ੍ਰਣ ਹੈਂ ॥ ਮਨ
ਮਾਨਿਯ ਹੈਂ ॥ ਜਗ ਜਾਨਿਯ ਹੈਂ ॥
੧੯੩॥ ਸਰਬੰ ਭਰ ਹੈਂ ॥ ਸਰਬੰ ਕਰ
ਹੈਂ ॥ ਸਰਬ ਪਾਸਿਯ ਹੈਂ ॥ ਸਰਬ
ਨਾਸਿਯ ਹੈਂ ॥੧੯੪॥ ਕਰੁਣਾਕਰ

ਹੈਂ ॥ ਬਿਸੂਭਰ ਹੈਂ ॥ ਸਰਬੇਸੂਰ ਹੈਂ ॥
 ਜਗਤੇਸੂਰ ਹੈਂ ॥ ੧੭੫॥ ਬ੍ਰਹਮੰਡਸ
 ਹੈਂ ॥ ਖਲ ਖੰਡਸ ਹੈਂ ॥ ਪਰ ਤੇ ਪਰ
 ਹੈਂ ॥ ਕਰੁਣਾਕਰ ਹੈਂ ॥ ੧੭੬॥ ਅਜਪ
 ਜਪ ਹੈਂ ॥ ਅਥਪਾ ਥਪ ਹੈਂ ॥
 ਅਕ੍ਰਿਤਾ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਮ੍ਰਿਤ
 ਹੈਂ ॥ ੧੭੭॥ ਅਮ੍ਰਿਤਾ ਮ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥
 ਕਰਣਾ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਅਕ੍ਰਿਤਾ ਕ੍ਰਿਤ
 ਹੈਂ ॥ ਧਰਣੀ ਧਿਤ ਹੈਂ ॥ ੧੭੮॥
 ਅਮ੍ਰਿਤੇਸੂਰ ਹੈਂ ॥ ਪਰਮੇਸੂਰ ਹੈਂ ॥
 ਅਕ੍ਰਿਤਾ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਅਮ੍ਰਿਤਾ ਮ੍ਰਿਤ
 ਹੈਂ ॥ ੧੭੯॥ ਅਜਬਾ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥
 ਅਮ੍ਰਿਤਾ ਅਮ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਨਰ ਨਾਇਕ

ਹੈਂ ॥ ਖਲ ਘਾਇਕ ਹੈਂ ॥ ੧੮੦॥
 ਬਿਸੂਭਰ ਹੈਂ ॥ ਕਰੁਣਾਲਯ ਹੈਂ ॥
 ਨਿਪੁ ਨਾਇਕ ਹੈਂ ॥ ਸਰਬ ਪਾਇਕ
 ਹੈਂ ॥ ੧੮੧॥ ਭਵ ਭੰਜਨ ਹੈਂ ॥ ਅਰਿ
 ਗੰਜਨ ਹੈਂ ॥ ਰਿਪੁਤਾਪਨ ਹੈਂ ॥ ਜਪ
 ਜਪਨ ਹੈਂ ॥ ੧੮੨॥ ਅਕਲੰ ਕ੍ਰਿਤ
 ਹੈਂ ॥ ਸਰਬਾ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਕਰਤਾ ਕਰ
 ਹੈਂ ॥ ਹਰਤਾ ਹਰਿ ਹੈਂ ॥ ੧੮੩॥
 ਪਰਮਾਤਮ ਹੈਂ ॥ ਸਰਬਾਤਮ ਹੈਂ ॥
 ਆਤਮ ਬਸ ਹੈਂ ॥ ਜਸ ਕੇ ਜਸ
 ਹੈਂ ॥ ੧੮੪॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥
 ਨਮੋ ਸੂਰਜ ਸੂਰਜੇ ਨਮੋ ਚੰਦ ਚੰਦੇ ॥

ਨਮੋ ਰਾਜ ਰਾਜੇ ਨਮੋ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰੇ ॥
 ਨਮੋ ਅੰਧਕਾਰੇ ਨਮੋ ਤੇਜ ਤੇਜੇ ॥
 ਨਮੋ ਬਿੰਦ ਬਿੰਦੇ ਨਮੋ ਬੀਜ ਬੀਜੇ ॥
 ੧੯੫॥ ਨਮੋ ਰਾਜਸੰ ਤਾਮਸੰ ਸਾਂਤੁ
 ਰੂਪੇ ॥ ਨਮੋ ਪਰਮ ਤੱਤੁ ਅਤੱਤੁ
 ਸਰੂਪੇ ॥ ਨਮੋ ਜੋਗ ਜੋਗੇ ਨਮੋ
 ਗਿਆਨ ਗਿਆਨੇ ॥ ਨਮੋ ਮੰਤ੍ਰੁ ਮੰਤ੍ਰੇ
 ਨਮੋ ਧਿਆਨ ਧਿਆਨੇ ॥ ੧੯੬॥ ਨਮੋ
 ਜੁਧ ਜੁਧੇ ਨਮੋ ਗਿਆਨ ਗਿਆਨੇ ॥
 ਨਮੋ ਭੋਜ ਭੋਜੇ ਨਮੋ ਪਾਨ ਪਾਨੇ ॥
 ਨਮੋ ਕਲਹ ਕਰਤਾ ਨਮੋ ਸਾਂਤੁ
 ਰੂਪੇ ॥ ਨਮੋ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰੇ ਅਨਾਦੰ
 ਬਿਖੂਤੇ ॥ ੧੯੭॥ ਕਲੰਕਾਰ ਰੂਪੇ

ਅਲੰਕਾਰ ਅਲੰਕੇ ॥ ਨਮੋ ਆਸ
 ਆਸੇ ਨਮੋ ਬਾਂਕ ਬਕੇ ॥ ਅਭੰਗੀ
 ਸਰੂਪੇ ਅਨੰਗੀ ਅਨਾਮੇ ॥ ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ
 ਤ੍ਰਿਕਾਲੇ ਅਨੰਗੀ ਅਕਾਮੇ ॥ ੧੯੮॥
 ਛੇਕ ਅਛਗੀ ਛੰਦ ॥
 ਅਜੈ ॥ ਅਲੈ ॥ ਅਭੈ ॥ ਅਬੈ ॥ ੧੯੯॥
 ਅਭੂ ॥ ਅਜੂ ॥ ਅਨਾਸ ॥ ਅਕਾਸ ॥
 ੧੯੦॥ ਅਰੰਜ ॥ ਅਭੰਜ ॥ ਅਲੱਖ ॥
 ਅਭੱਖ ॥ ੧੯੧॥ ਅਕਾਲ ॥
 ਦਿਆਲ ॥ ਅਲੱਖ ॥ ਅਭੱਖ ॥ ੧੯੨॥
 ਅਨਾਮ ॥ ਅਕਾਮ ॥ ਅਗਾਹ ॥
 ਅਢਾਹ ॥ ੧੯੩॥ ਅਨਾਥੇ ॥ ਪ੍ਰਮਾਥੇ ॥
 ਅਜੋਨੀ ॥ ਅਮੋਨੀ ॥ ੧੯੪॥ ਨ

ਰਾਗੇ ॥ ਨ ਰੰਗੇ ॥ ਨ ਰੂਪੇ ॥ ਨ
ਰੇਖੇ ॥ ੧੯੫॥ ਅਕਰਮੰ ॥ ਅਭਰਮੰ ॥
ਅਗੰਜੇ ॥ ਅਲੇਖੇ ॥ ੧੯੬॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਨਮਸਤੁਲ ਪ੍ਰਣਾਮੇ ਸਮਸਤੁਲ
ਪ੍ਰਣਾਸੇ ॥ ਅਗੰਜੁਲ ਅਨਾਮੇ
ਸਮਸਤੁਲ ਨਿਵਾਸੇ ॥ ਨਿਕਾਮੰ
ਬਿਭੂਤੇ ਸਮਸਤੁਲ ਸਰੂਪੇ ॥ ਕੁਕਰਮੰ
ਪ੍ਰਣਾਸੀ ਸੁਧਰਮੰ ਬਿਭੂਤੇ ॥ ੧੯੭॥
ਸਦਾ ਸੱਚਿਦਾਨੰਦ ਸੜ੍ਹੁੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ ॥
ਕਰੀਮੁਲ ਕੁਨਿੰਦਾ ਸਮਸਤੁਲ
ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਅਜਾਇਬ ਬਿਭੂਤੇ
ਗਜਾਇਬ ਗਨੀਮੇ ॥ ਹਰੀਅੰ

ਕਰੀਅੰ ਕਰੀਮੁਲ ਰਹੀਮੇ ॥ ੧੯੮॥
ਚੜ੍ਹੁੰ ਚੱਕ੍ਰ ਵਰਤੀ ਚੜ੍ਹੁੰ ਚੱਕ੍ਰ
ਭੁਗਤੇ ॥ ਸੁਯੰਭਵ ਸੁਭੰ ਸਰਬ ਦਾ
ਸਰਬ ਜੁਗਤੇ ॥ ਦੁਕਾਲੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ
ਦਿਆਲੰ ਸਰੂਪੇ ॥ ਸਦਾ ਅੰਗ ਸੰਗੇ
ਅਭੰਗੰ ਬਿਭੂਤੇ ॥ ੧੯੯॥

੧੭ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਵੱਧੇ ॥ (ਪਾ: ੧੦)

ਸ੍ਰਾਵਗ ਸੁਧ ਸਮੂਹ ਸਿਧਾਨ ਕੇ
ਦੇਖਿ ਫਿਰਓ ਘਰ ਜੋਗ ਜਤੀ ਕੇ
॥ ਸੂਰ ਸੁਰਾਰਦਨ ਸੁਧ ਸੁਧਾਦਿਕ
ਸੰਤ ਸਮੂਹ ਅਨੇਕ ਮਤੀ ਕੇ ॥
ਸਾਰੇ ਹੀ ਦੇਸ ਕੇ ਦੇਖਿ ਰਹਓ
ਮਤ ਕੋਊ ਨ ਦੇਖੀ ਅਤ ਪ੍ਰਾਨਪਤੀ
ਕੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਕੀ ਭਾਇ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੁ ਤੇ ਏਕ ਰਤੀ ਬਿਨੁ
ਏਕ ਰਤੀ ਕੇ ॥੧॥

ਮਾਤੇ ਮਤੰਗ ਜਰੇ ਜਰ ਸੰਗ
ਅਨੂਪ ਉਤੰਗ ਸੁਰੰਗ ਸਵਾਰੇ ॥
ਕੋਟ ਤੁਰੰਗ ਕੁਰੰਗ ਸੇ ਕੁਦਤ
ਪਉਨ ਕੇ ਰਾਉਨ ਕੋ ਜਾਤ
ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਭਾਰੀ ਭੁਜਾਨ ਕੇ ਭੂਪ
ਭਲੀ ਬਿਧਿ ਨਿਆਵਤ ਸੀਸ ਨ
ਜਾਤ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਏਤੇ ਭਈ ਤੁ
ਕਹਾ ਭਈ ਭੂਪਤਿ ਅੰਤ ਕੋ ਨਾਂਗੇ
ਹੀ ਪਾਂਇ ਪ੍ਰਧਾਰੇ ॥੨॥
ਜੀਤ ਫਿਰੈ ਸਭ ਦੇਸ ਦਿਸਾਨ
ਕੋ ਬਾਜਤ ਢੋਲ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਨਗਾਰੇ ॥
ਗੁੰਜਤ ਗੁੜ ਗਜਾਨ ਕੇ ਸੁੰਦਰ
ਹਿੰਸਤ ਹੈਂ ਹਯਰਾਜ ਹਜਾਰੇ ॥ ਭੂਤ

ਭਵਿੱਖ ਭਵਾਨ ਕੇ ਭੂਪਤ ਕਉਨੁ
ਗਨੈ ਨਹੀਂ ਜਾਤ ਬਿਚਾਰੇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਭਜੇ
ਬਿਨੁ ਅੰਤ ਕਉ ਅੰਤ ਕੇ ਧਾਮ
ਸਿਧਾਰੇ ॥੩॥

ਤੀਰਥ ਨਾਨ ਦਇਆ ਦਮ
ਦਾਨ ਸੁ ਸੰਜਮ ਨੇਮ ਅਨੇਕ
ਬਿਸੇਖੈ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਕਤੇਬ
ਕੁਰਾਨ ਜਮੀਨ ਜਮਾਨ ਸਬਾਨ
ਕੇ ਪੇਖੈ ॥ ਪਉਨ ਅਹਾਰ ਜਤੀ
ਜਤਧਾਰ ਸਬੈ ਸੁ ਬਿਚਾਰ ਹਜਾਰ
ਕ ਦੇਖੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਭਜੇ
ਬਿਨੁ ਭੂਪਤਿ ਏਕ ਰਤੀ ਬਿਨੁ

ਏਕ ਨ ਲੇਖੈ ॥੪॥
ਸੁਧੁ ਸਿਪਾਹ ਦੁਰੰਤ ਦੁਬਾਹ ਸੁ
ਸਾਜ ਸਨਾਹ ਦੁਰਜਾਨ ਦਲੈਂਗੇ ॥
ਭਾਰੀ ਗੁਮਾਨ ਭਰੇ ਮਨ ਮੈਂ ਕਰ
ਪਰਬਤ ਪੰਖ ਹਲੇ ਨ ਹਲੈਂਗੇ ॥
ਤੋਰਿ ਅਗੀਨ ਮਰੋਰਿ ਮਵਾਸਨ
ਮਾਤੇ ਮਤੰਗਨਿ ਮਾਨ ਮਲੈਂਗੇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਬਿਨੁ ਤਿਆਗਿ ਜਹਾਨ ਨਿਦਾਨ
ਚਲੈਂਗੇ ॥੫॥

ਬੀਰ ਅਪਾਰ ਬਡੇ ਬਰਿਆਰ
ਅਬਿਚਾਰਹਿ ਸਾਰ ਕੀ ਧਾਰ
ਭਛੁੱਯਾ ॥ ਤੋਰਤ ਦੇਸ ਮਲਿੰਦ

ਮਹਾਸਨ ਮਾਤੇ ਗਜਾਨ ਕੇ ਮਾਨ
ਮਲੁੱਯਾ ॥ ਗਾੜੇ ਗੜ੍ਹਾਨ ਕੋ
ਤੇੜਨਹਾਰ ਸੁ ਬਾਤਨ ਹੀਂ ਚਕ
ਚਾਰ ਲਵੱਯਾ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸ੍ਰੀ ਸਭ
ਕੋ ਸਿਰ ਨਾਇਕ ਜਾਚਕ ਅਨੇਕ
ਸੁ ਏਕ ਦਿਵੱਯਾ ॥੬॥

ਦਾਨਵ ਦੇਵ ਫਨਿੰਦ ਨਿਸਾਚਰ
ਭੁਤ ਭਵਿਖ ਭਵਾਨ ਜਪੈਂਗੇ ॥
ਜੀਵ ਜਿਤੇ ਜਲ ਮੈ ਥਲ ਮੈ ਪਲ
ਹੀ ਪਲ ਮੈ ਸਭ ਥਾਪ ਥਪੈਂਗੇ ॥
ਪੁੰਨ ਪ੍ਰਤਾਪਨ ਬਾਢ ਜੈਤ ਧੁਨ
ਪਾਪਨ ਕੇ ਬਹੁ ਪੁੰਜ ਖਪੈਂਗੇ ॥
ਸਾਧ ਸਮੂਹ ਪ੍ਰਸੰਨ ਫਿਰੈਂ ਜਗ

ਸਤ੍ਰੁ ਸਭੈ ਅਵਲੋਕ ਚਪੈਂਗੇ ॥੭॥
ਮਾਨਵ ਇੰਦ੍ਰ ਗਜਿੰਦ੍ਰ ਨਰਾਧਪ
ਜੈਨ ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਕੋ ਰਾਜ ਕਰੈਂਗੇ ॥
ਕੋਟਿ ਇਸਨਾਨ ਗਜਾਦਿਕ ਦਾਨ
ਅਨੇਕ ਸੁਅੰਬਰ ਸਾਜ ਬਰੈਂਗੇ ॥
ਬਹੁਮ ਮਹੇਸਰ ਬਿਸਨ ਸਚੀਪਤਿ
ਅੰਤ ਫਸੇ ਜਮ ਫਾਸ ਪਰੈਂਗੇ ॥ ਜੇ
ਨਰ ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ ਕੇ ਪ੍ਰਸੁ ਹੈਂ ਪਗ
ਤੇ ਨਰ ਫੇਰ ਨ ਦੇਹ ਧਰੈਂਗੇ ॥੮॥

ਕਹਾ ਭਯੋ ਜੋ ਦੋਊ ਲੋਚਨ
ਮੁੰਦ ਕੈ ਬੈਠਿ ਰਹਿਓ ਬਕ
ਧਿਆਨ ਲਗਾਇਓ ॥ ਨੂਤ
ਫਿਰਿਓ ਲੀਏ ਸਾਤ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿ

ਲੋਕ ਰਾਯੋ ਪਰਲੋਕ ਗਵਾਇਓ ॥
 ਬਾਸ ਕੀਓ ਬਿਖਿਆਨ ਸੌਂ ਬੈਠ
 ਕੈ ਐਸੇ ਹੀ ਐਸੇ ਸੁ ਬੈਸ
 ਬਿਤਾਇਓ ॥ ਸਾਚੁ ਕਹੋਂ ਸੁਨ
 ਲੇਹੁ ਸਭੈ ਜਿਨ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਓ ਤਿਨ
 ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇਓ ॥੯॥

ਕਾਹੂ ਲੈ ਪਾਹਨ ਪੂਜ ਧਰਯੋ
 ਸਿਰ ਕਾਹੂ ਲੈ ਲਿੱਗ ਰਾਰੇ
 ਲਟਕਾਇਓ ॥ ਕਾਹੂ ਲਖਿਓ
 ਹਰਿ ਅਵਾਚੀ ਦਿਸਾ ਮਹਿ ਕਾਹੂ
 ਪਛਾਹ ਕੋ ਸੀਸੁ ਨਿਵਾਇਓ ॥
 ਕੋਊ ਬੁਤਾਨ ਕੋ ਪੂਜਤ ਹੈ
 ਪਸੁ ਕੋਊ ਮ੍ਰਿਤਾਨ ਕੋ ਪੂਜਨ

ਪਾਇਓ ॥ ਕੁਰ ਕ੍ਰਿਆ ਉਰਝਿਓ
 ਸਭ ਹੀ ਜਗ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਕੋ
 ਭੇਦੁ ਨ ਪਾਇਓ ॥੧੦॥

੧੭ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥

ਪਾ: ੧੦ ਕਬਿਯੋ ਬਾਚ ਬੇਨਤੀ ॥

ਚੰਪਈ ॥

ਹਮਰੀ ਕਰੋ ਹਾਥ ਦੈ ਰੱਛਾ ॥
 ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਚਿਤ ਕੀ ਇੱਛਾ ॥
 ਤਵ ਚਰਨਨ ਮਨ ਰਹੈ ਹਮਾਰਾ ॥
 ਅਪਨਾ ਜਾਨ ਕਰੋ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਾ ॥੧॥

ਹਮਰੇ ਦੁਸਟ ਸਭੈ ਤੁਮ ਘਾਵਹੁ ॥
 ਆਪੁ ਹਾਥ ਦੈ ਮੌਹਿ ਬਚਾਵਹੁ ॥
 ਸੁਖੀ ਬਸੈ ਮੌਰੋ ਪਰਿਵਾਰਾ ॥
 ਸੇਵਕ ਸਿੱਖ ਸਭੈ ਕਰਤਾਰਾ ॥੨॥

ਮੈ ਰੱਛਾ ਨਿਜ ਕਰ ਦੈ ਕਰਿਯੈ ॥
 ਸਭ ਬੈਰਨ ਕੋ ਆਜ ਸੰਘਰਿਯੈ ॥
 ਪੁਰਨ ਹੋਇ ਹਮਾਰੀ ਆਸਾ ॥ ਤੋਰ
 ਭਜਨ ਕੀ ਰਹੈ ਪਿਆਸਾ ॥੩॥

ਤੁਮਹਿ ਛਾਡਿ ਕੋਈ ਅਵਰ ਨ
 ਧਿਯਾਉਂ ॥ ਜੋ ਬਰ ਚਹੋਂ ਸੁ ਤੁਮ ਤੇ
 ਪਾਉਂ ॥ ਸੇਵਕ ਸਿੱਖ ਹਮਾਰੇ
 ਤਾਰੀਅਹਿ ॥ ਚੁਨਿ ਚੁਨਿ ਸੜ
 ਹਮਾਰੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ॥੪॥

ਆਪ ਹਾਥ ਦੈ ਮੁੜੈ ਉਬਰਿਯੈ ॥
 ਮਰਨ ਕਾਲ ਕਾ ਤ੍ਰਾਸ ਨਿਵਰਿਯੈ ॥
 ਹੂਜੋ ਸਦਾ ਹਮਾਰੇ ਪੱਛਾ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਅਸਿਧੁਜ ਜੂ ਕਰਿਯਹੁ ਰੱਛਾ ॥੫॥

ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਮੁਹਿ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥
 ਸਾਹਿਬ ਸੰਤ ਸਹਾਇ ਪਿਯਾਰੇ ॥
 ਦੀਨ ਬੰਧੁ ਦੁਸਟਨ ਕੇ ਹੰਤਾ ॥ ਤੁਮ
 ਹੋ ਪੁਰੀ ਚਤੁਰਦਸ ਕੰਤਾ ॥੯॥

ਕਾਲ ਪਾਇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਪੁ ਧਰਾ ॥
 ਕਾਲ ਪਾਇ ਸਿਵ ਜੂ ਅਵਤਰਾ ॥
 ਕਾਲ ਪਾਇ ਕਰ ਬਿਸਨੁ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥
 ਸਕਲ ਕਾਲ ਕਾ ਕੀਆ ਤਮਾਸਾ ॥੧॥

ਜਵਨ ਕਾਲ ਜੋਗੀ ਸਿਵ ਕੀਓ
 ॥ ਬੇਦ ਰਾਜ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੂ ਥੀਓ ॥
 ਜਵਨ ਕਾਲ ਸਭ ਲੋਕ ਸਵਾਰਾ ॥
 ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ ਤਾਹਿ ਹਮਾਰਾ ॥੮॥

ਜਵਨ ਕਾਲ ਸਭ ਜਗਤ

ਬਨਾਯੋ ॥ ਦੇਵ ਦੈਤ ਜੱਛਨ
 ਉਪਜਾਯੋ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਏਕੈ
 ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਸੋਈ ਗੁਰੂ ਸਮਝਿਯਹੁ
 ਹਮਾਰਾ ॥੯॥

ਨਮਸਕਾਰ ਤਿਸ ਹੀ ਕੇ
 ਹਮਾਰੀ ॥ ਸਕਲ ਪ੍ਰਜਾ ਜਿਨ ਆਪ
 ਸਵਾਰੀ ॥ ਸਿਵਕਨ ਕੋ ਸਿਵਗੁਨ
 ਸੁਖ ਦੀਓ ॥ ਸੱਤੁਨ ਕੋ ਪਲ ਮੋ
 ਬਧ ਕੀਓ ॥੧੦॥

ਘਟ ਘਟ ਕੇ ਅੰਤਰ ਕੀ ਜਾਨਤ
 ॥ ਭਲੇ ਬੁਰੇ ਕੀ ਪੀਰ ਪਛਾਨਤ ॥
 ਚੀਟੀ ਤੇ ਕੁੰਚਰ ਅਸਥੂਲਾ ॥ ਸਭ
 ਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਕਰ ਫੂਲਾ ॥੧੧॥

ਸੰਤਨ ਦੁਖ ਪਾਏ ਤੇ ਦੁਖੀ ॥
 ਸੁਖ ਪਾਏ ਸਾਧੁਨ ਕੇ ਸੁਖੀ ॥ ਏਕ
 ਏਕ ਕੀ ਪੀਰ ਪਛਾਨੈ ॥ ਘਟ ਘਟ
 ਕੇ ਪਟ ਪਟ ਕੀ ਜਾਨੈ ॥ ੧੨ ॥

ਜਬ ਉਦਕਰਖ ਕਰਾ ਕਰਤਾਰਾ
 ॥ ਪ੍ਰਜਾ ਧਰਤ ਤਬ ਦੇਹ ਅਪਾਰਾ ॥
 ਜਬ ਆਕਰਖ ਕਰਤ ਹੋ ਕਬਹੂੰ ॥
 ਤੁਮ ਮੈ ਮਿਲਤ ਦੇਹ ਧਰ ਸਭਹੂੰ ॥ ੧੩ ॥

ਜੇਤੇ ਬਦਨ ਸਿਸਟਿ ਸਭ ਧਾਰੈ ॥
 ਆਪੁ ਆਪਨੀ ਬੂੜ ਉਚਾਰੈ ॥ ਤੁਮ
 ਸਭ ਹੀ ਤੇਰਹਤ ਨਿਰਾਲਮ ॥ ਜਾਨਤ
 ਬੇਦ ਭੇਦ ਅਰ ਆਲਮ ॥ ੧੪ ॥
 ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਬਿਕਾਰ ਨਿਰਲੰਭ ॥

ਆਦਿ ਅਨੀਲ ਅਨਾਦਿ ਅਸੰਭਵ ॥
 ਤਾ ਕਾ ਮੂੜ੍ਹ ਉਚਾਰਤ ਭੇਦਾ ॥
 ਜਾ ਕੋ ਭੇਵ ਨ ਪਾਵਤ ਬੇਦਾ ॥ ੧੫ ॥
 ਤਾ ਕੋ ਕਰਿ ਪਾਹਨ ਅਨੁਮਾਨਤ
 ॥ ਮਹਾ ਮੂੜ੍ਹ ਕਛੁ ਭੇਦ ਨ ਜਾਨਤ ॥
 ਮਹਾਦੇਵ ਕੋ ਕਹਤ ਸਦਾ ਸਿਵ ॥
 ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਾ ਚੀਨਤ ਨਹਿ
 ਭਿਵ ॥ ੧੬ ॥

ਆਪੁ ਆਪਨੀ ਬੁਧਿ ਹੈ ਜੇਤੀ ॥
 ਬਰਨਤ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਤੁਹਿ ਤੇਤੀ ॥
 ਤੁਮਰਾ ਲਖਾ ਨ ਜਾਇ ਪਸਾਰਾ ॥
 ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਸਜਾ ਪ੍ਰਥਮ ਸੰਸਾਰਾ
 ॥ ੧੭ ॥

ਏਕੈ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਸਰੂਪਾ ॥
 ਰੰਕ ਭਯੋ ਰਾਵ ਕਹੀ ਭੂਪਾ ॥
 ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਸੇਤਜ ਕੀਨੀ ॥
 ਉਤਭੁਜ ਖਾਨਿ ਬਹੁਰ ਰਚਿ
 ਦੀਨੀ ॥੧੮॥

ਕਹੂੰ ਛੂਲ ਰਾਜਾ ਹੈ ਬੈਠਾ ॥
 ਕਹੂੰ ਸਿਮਟਿ ਭਿਜੋ ਸੰਕਰ ਇਕੈਠਾ ॥
 ਸਗਰੀ ਸਿਸਟਿ ਦਿਖਾਇ ਅਚੰਭਵ ॥
 ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸਰੂਪ ਸੁਧੰਭਵ
 ॥੧੯॥

ਅਬ ਰੱਛਾ ਮੇਰੀ ਤੁਮ ਕਰੋ ॥
 ਸਿੱਖ ਉਬਾਰਿ ਅਸਿੱਖ ਸੰਘਰੋ ॥
 ਦੁਸ਼ਟ ਜਿਤੇ ਉਠਵਤ ਉਤਪਾਤਾ ॥

ਸਕਲ ਮਲੇਛ ਕਰੋ ਰਣ ਘਾਤਾ ॥੨੦॥
 ਜੇ ਅਸਿਪੁਜ ਤਵ ਸਰਨੀ ਪਰੇ ॥
 ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਸ਼ਟ ਦੁਖਿਤ ਹੈ ਮਰੇ ॥
 ਪੁਰਖ ਜਵਨ ਪਰਾ ਪਰੇ ਤਿਹਾਰੇ ॥
 ਤਿਨ ਕੇ ਤੁਮ ਸੰਕਟ ਸਭ ਟਾਰੇ ॥੨੧॥
 ਜੋ ਕਲਿ ਕੋ ਇਕ ਬਾਰ ਧਿਐਹੈ
 ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਲ ਨਿਕਟਿ ਨਹਿ
 ਐਹੈ ॥ ਰੱਛਾ ਹੋਇ ਤਾਹਿ ਸਭ
 ਕਾਲਾ ॥ ਦੁਸ਼ਟ ਅਰਿਸਟ ਟਰੇ
 ਤਤਕਾਲਾ ॥੨੨॥

ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤਨ ਜਾਹਿ
 ਨਿਹਰਿਹੋ ॥ ਤਾ ਕੇ ਤਾਪ ਤਨਕ
 ਮੋ ਹਰਿਹੋ ॥ ਰਿੱਧਿ ਸਿੱਧਿ ਘਰ ਮੋ

ਸਭ ਹੋਈ ॥ ਦੁਸਟ ਛਾਹ ਛੂੰਹੈ ਸਕੈ
ਨ ਕੋਈ ॥ ੨੩ ॥

ਏਕ ਬਾਰ ਜਿਨ ਤੁਮੈ ਸੰਭਾਰਾ ॥
ਕਾਲ ਫਾਸ ਤੇ ਤਾਹਿ ਉਬਾਰਾ ॥
ਜਿਨ ਨਰ ਨਾਮ ਤਿਹਾਰੇ ਕਹਾ ॥
ਦਾਰਿਦ ਦੁਸਟ ਦੇਖ ਤੇ ਰਹਾ ॥ ੨੪ ॥

ਖੜਗ ਕੇਤ ਮੈ ਸਰਣਿ ਤਿਹਾਰੀ
॥ ਆਪ ਹਾਥ ਦੈ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀ ॥
ਸਰਬ ਠੰਕ ਮੇ ਹੋਹੁ ਸਹਾਈ ॥
ਦੁਸਟ ਦੇਖ ਤੇ ਲੇਹੁ ਬਜਾਈ ॥ ੨੫ ॥

੧੭ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੁੱਯੇ ॥ (ਪਾਂ: ੧੦)

ਦੀਨਨ ਕੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੈ ਨਿਤ
ਸੰਤ ਉਬਾਰ ਗਨੀਮਨ ਗਾਰੈ ॥
ਪੱਛ ਪਸੂ ਨਗ ਨਾਗ ਨਰਾਧਪ ਸਰਬ
ਸਮੈ ਸਭ ਕੋ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ ॥ ਪੋਖਤ ਹੈ
ਜਲ ਮੈ ਥਲ ਮੈ ਪਲ ਮੈ ਕਲ ਕੇ
ਨਹੀਂ ਕਰਮ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਦੀਨ
ਦਇਆਲ ਦਇਆ ਨਿਧਿ ਦੋਖਨ
ਦੇਖਤ ਹੈ ਪਰ ਦੇਤ ਨ ਹਾਰੈ ॥੧॥

ਦਾਹਤ ਹੈ ਦੁਖ ਦੋਖਨ ਕੌ ਦਲ
ਦੁੱਜਨ ਕੇ ਪਲ ਮੈ ਦਲ ਡਾਰੈ ॥
ਖੰਡ ਅਖੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਪਹਾਰਨ ਪੂਰਨ
ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਸਭਾਰੈ ॥ ਪਾਰ ਨ
ਪਾਇ ਸਕੈ ਪਦਮਾਪਤਿ ਬੇਦ ਕਤੇਬ
ਅਭੇਦ ਉਚਾਰੈ ॥ ਰੋਜੀ ਹੀ ਰਾਜ
ਬਿਲੋਕਤ ਰਾਜਕ ਰੋਖ ਰੂਹਾਨ ਕੀ
ਰੋਜੀ ਨ ਟਾਰੈ ॥੨॥

ਕੀਟ ਪਤੰਗ ਕੁਰੰਗ ਭੁਜੰਗਮ
ਭੂਤ ਭਵਿੱਖ ਭਵਾਨ ਬਨਾਏ ॥ ਦੇਵ
ਅਦੇਵ ਖਪੇ ਅਹੰਮੇਵ ਨ ਭੇਵ ਲਖਿਓ
ਭੂਮ ਸਿਓ ਭਰਮਾਏ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ
ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਨ ਹਸੇਬ ਥਕੇ ਕਰ ਹਾਥ

ਨ ਆਏ ॥ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਭਾਉ ਬਿਨਾ
ਪਤਿ ਸਿਉ ਕਿਨ ਸ੍ਰੀ ਪਦਮਾਪਤਿ
ਪਾਏ ॥੩॥

ਆਦਿ ਅਨੰਤ ਅਗਾਧ ਅਦੈਖ
ਸੁ ਭੂਤ ਭਵਿੱਖ ਭਵਾਨ ਅਭੈ ਹੈ ॥
ਅੰਤਿ ਬਿਹੀਨ ਅਨਾਤਮ ਆਪ
ਅਦਾਗ ਅਦੈਖ ਅਛਿੱਦ ਅਛੈ ਹੈ ॥
ਲੋਗਨ ਕੇ ਕਰਤਾ ਹਰਤਾ ਜਲ
ਮੈ ਥਲ ਮੈ ਭਰਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਵੈ ਹੈ ॥ ਦੀਨ
ਦਇਆਲ ਦਇਆ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ
ਸੁੰਦਰ ਸ੍ਰੀ ਪਦਮਾਪਤਿ ਏਹੈ ॥੪॥

ਕਾਮ ਨ ਕ੍ਰੋਧ ਨ ਲੋਭ ਨ ਮੋਹ
ਨ ਰੋਗ ਨ ਸੋਗ ਨ ਭੋਗ ਨ ਭੈ ਹੈ ॥

ਦੇਹ ਬਿਹੀਨ ਸਨੇਹ ਸਭੋ ਤਨ ਨੇਹ
ਬਿਰਕਤ ਅਰੋਹ ਅਛੈ ਹੈ ॥ ਜਾਨ
ਕੋ ਦੇਤ ਅਜਾਨ ਕੋ ਦੇਤ ਜਮੀਨ
ਕੋ ਦੇਤ ਜਮਾਨ ਕੋ ਦੈ ਹੈ ॥ ਕਾਹੇ
ਕੋ ਡੋਲਤ ਹੈ ਤੁਮਰੀ ਸੁਧ ਸੁੰਦਰ ਸ੍ਰੀ
ਪਦਮਾਪਤਿ ਲੈਹੈ ॥੫॥

ਰੋਗਨ ਤੇ ਅਰ ਸੋਗਨ ਤੇ ਜਲ
ਜੋਗਨ ਤੇ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਬਚਾਵੈ ॥
ਸਤ੍ਰ ਅਨੇਕ ਚਲਾਵਤ ਘਾਵ ਤਉ
ਤਨ ਏਕ ਨ ਲਾਗਨ ਪਾਵੈ ॥
ਰਾਖਤ ਹੈ ਅਪਨੋ ਕਰ ਦੈ ਕਰ
ਪਾਪ ਸੰਬੂਝ ਨ ਭੇਟਨ ਪਾਵੈ ॥ ਅੰਗ
ਕੀ ਬਾਤ ਕਹਾ ਕਹ ਤੋ ਸੌ ਸੁ ਪੇਟ

ਹੀ ਕੇ ਪਟ ਬੀਚ ਬਚਾਵੈ ॥੯॥

ਜੱਡ ਭੁਜੰਗ ਸੁ ਦਾਨਵ ਦੇਵ
ਅਭੇਵ ਤੁਮੈ ਸਭ ਹੀ ਕਰ ਧਿਆਵੈ ॥

॥ ਭੂਮਿ ਅਕਾਸ਼ ਪਤਾਲ ਰਸਾਤਲ
ਜੱਡ ਭੁਜੰਗ ਸਭੈ ਸਿਰ ਨਿਆਵੈ ॥

ਪਾਇ ਸਕੈ ਨਹੀਂ ਪਾਰ ਪ੍ਰਭਾ ਹੁ
ਕੋ ਨੇਤ ਹੀ ਨੇਤਹ ਬੇਦ ਬਤਾਵੈ ॥

ਖੋਜ ਥਕੇ ਸਭ ਹੀ ਖੁਜੀਆ ਸੁਰ
ਹਾਰ ਪਰੇ ਹਰਿ ਹਾਥ ਨ ਆਵੈ ॥੧੦॥

ਨਾਰਦ ਸੇ ਚਤੁਰਾਨਨ ਸੇ ਰੁਮਨਾ
ਰਿਖ ਸੇ ਸਭ ਹੁੰ ਮਿਲਿ ਗਾਇਓ ॥

ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਨ ਭੇਦ ਲਖਿਓ ਸਭ
ਹਾਰ ਪਰੇ ਹਰਿ ਹਾਥ ਨ ਆਇਓ ॥

ਪਾਇ ਸਕੈ ਨਹੀਂ ਪਾਰ ਉਮਾਪਤਿ
ਸਿੱਧ ਸਨਾਥ ਸਨੰਤਨ ਧਿਆਇਓ ॥

ਧਿਆਨ ਧਰੋ ਤਿਹ ਕੋ ਮਨ ਮੈਂ
ਜਿਹ ਕੋ ਅਮਿਤੋਜਿ ਸਭੈ ਜਗੁ
ਛਾਇਓ ॥੧੧॥

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਨ
ਅਭੇਦ ਨਿਪਾਨ ਸਭੈ ਪਚ ਹਾਰੇ ॥

ਭੇਦ ਨ ਪਾਇ ਸਕਿਓ ਅਨਭੇਦ ਕੋ
ਖੇਦਤ ਹੈ ਅਨਛੇਦ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ਰਾਗ
ਨ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖ ਨ ਰੰਗ ਨ ਸਾਕ ਨ
ਸੋਗ ਨ ਸੰਗਿ ਤਿਹਾਰੇ ॥ ਆਦਿ
ਅਨਾਦਿ ਅਗਾਧ ਅਭੇਖ ਅਦੈਖ
ਜਪਿਓ ਤਿਨ ਹੀ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ॥੧੨॥

ਤੀਰਥ ਕੋਟ ਕੀਏ ਇਮਨਾਨ
 ਦੀਏ ਬਹੁ ਦਾਨ ਮਹਾ ਬੜਤ ਪਾਰੇ ॥
 ਦੇਸ ਫਿਰਓ ਕਰ ਭੇਸ ਤਪੋਧਨ
 ਕੇਸ ਧਰੇ ਨ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥
 ਆਸਨ ਕੋਟ ਕਰੇ ਅਸਟਾਂਗ ਧਰੇ
 ਬਹੁ ਨਿਆਸ ਕਰੇ ਮੁਖ ਕਾਰੇ ॥
 ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਅਕਾਲ ਭਜੇ
 ਬਿਠੁ ਅੰਤ ਕੋ ਅੰਤ ਕੇ ਧਾਮ
 ਸਿਧਾਰੇ ॥੧੦॥

